

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ
ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนด
หลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือน
เต็มเวลาราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ จักรพรรดิพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๓) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือเป็นการสั่งให้ไปทำการอย่างอื่น ซึ่งมีใช้การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีระยะเวลาการไปปฏิบัติงานหรือทำการไม่เกินสิบ

(๒) ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานหรือให้ไปทำการตาม (๑) ต้องเป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การสหประชาชาติ ให้ลดลงเป็นสองปี

มาตรา ๕ การสั่งการให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง และหากมีการสั่งการให้ข้าราชการดังกล่าวไปทำการหรือปฏิบัติงานต่อไป ให้นับรวมระยะเวลาไปทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาตาม มาตรา ๔ (๑) ด้วย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งกำหนดให้ มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ (กขอ.)” มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศแทนคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์การส่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการโดยให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้พิจารณาอนุมัติสำหรับกรณีการส่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ส่วนกรณีการส่งให้ไปทำการอื่นนอกจากการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ คงให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเช่นเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้